

plementeret ved en ændring af den gældende samlebekendtgørelse med hjemmel i planlovens § 8.

I det ændrede direktiv om VVM forudsættes det, at de VVM-pligtige anlæg skal være undergivet krav om en tilladelse, og at der skal være bestemmelser om, at denne tilladelse ikke må gives, før VVM-vurderingen har fundet sted. Efter de gældende regler må miljøgodkendelser m.v. ikke meddeles, før der er tilvejebragt regionplanretningslinier, jf. Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelser nr. 848 og 849 af 30. september 1994. Det er imidlertid ikke alle VVM-pligtige anlæg, der er omfattet af disse bestemmelser, og det foreslås derfor i stk. 3, at der tilvejebringes en generel hjemmel til, at miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at de pågældende anlæg ikke må påbegyndes uden amtsrådets eller (i København og Frederiksberg) Københavns Kommunalbestyrelses eller Frederiksberg Kommunalbestyrelses tilladelse.

I stk. 2 foreslås en bestemmelse om, at amtsrådet har pligt til at tilvejebringe et forslag til regionplantillæg, hvis det anlæg, der ønskes placeret, i øvrigt er i overensstemmelse med retningslinierne i regionplanen. Er det ikke det, kan amtsrådet nægte at medvirke. Spørgsmålet om, hvorvidt anlægget er i overensstemmelse med retningslinierne i regionplanen, er et retligt spørgsmål, der kan påklages til Naturklagenævnet efter planlovens § 58, stk. 1, nr. 3.

Den foreslåede pligt til at tilvejebringe et forslag til et regionplantillæg og derefter at fremme sagen mest muligt betyder ikke, at amtsrådet er forpligtet til at vedtage et regionplantillæg, der muliggør etableringen af anlægget. Hvis behandlingen af planforslaget medfører, at amtsrådet må vurdere, at etableringen af anlægget er planlægningsmæssigt eller miljømæssigt uforvarselig, kan amtsrådet undlade at vedtage forslaget endeligt. Amtsrådets vurdering heraf kan ikke påklages, idet det kun er retlige spørgsmål i forbindelse med beslutningen, der kan påklages til Naturklagenævnet, jf. oven for.

Pligten til at tilvejebringe et forslag til et regionplantillæg gælder efter forslaget ikke, hvis en nødvendig landzonetilladelse ikke kan opnås. Det betyder, at amtsrådet kan meddele afslag på en ansøgning om landzonetilladelse uden forudgående VVM-vurdering. Afslaget kan efter planlovens § 58, stk. 1, nr. 1, påklages til Naturklagenævnet. Stadfæster nævnet afslaget, er sagen administrativt afgjort. Finder nævnet imidlertid, at afslaget ikke er tilstrækkelig begrundet, kan nævnet hjemvise sagen til amtsrådet, der herefter må behandle ansøgningen efter VVM-reglerne.

Til nr. 6

Forslaget er en konsekvens af ændringen af den kommunale styrelseslov pr. 1. januar 1998.

Til nr. 8

Afgørelser om, at et anlæg skal VVM-vurderes, vil i de fleste tilfælde blive offentliggjort, fordi amtet efter de gældende regler i planloven skal indkalde ideer og forslag til planlægningsarbejdet. I København og Frederiksberg, hvor kommuneplanen er regionplan, kan kommunen i nogle tilfælde undlade at indkalde ideer og forslag forud for udarbejdelsen af et kommuneplantillæg med VVM-vurdering. I disse tilfælde vil kommunen efter de nye regler skulle offentliggøre afgørelsen om, at der skal foretages en VVM-vurdering af et anlæg.

Afgørelser om, at et anlæg efter en vurdering af nærmere fastsatte kriterier (screening) ikke skal VVM-vurderes, skal efter de gældende regler ikke offentliggøres, men ansøgeren kan være interesseret i offentliggørelsen, fordi klagefristen for en klage til Naturklagenævnet beregnes fra en offentliggørelse og ellers fra det tidspunkt, hvor klagen bliver bekendt med afgørelsen. Ministeriet har derfor i vejledningen om planloven tilkendegivet, at amterne bør være imødekommende overfor en byherre, hvis denne ønsker at betale offentliggørelsen af afgørelsen med en klagevejledning.

Afslag på en ansøgning eller beslutning om, at et planforslag ikke vedtages endeligt, skal efter de gældende regler i planloven heller ikke offentliggøres. Det samme gælder regionplanmyndighedens beslutning om ikke at vedtage et forslag til regionplanretningslinier for et VVM-pligtigt anlæg.

Efter det ændrede direktiv om VVM er det et krav, at offentligheden informeres om de nævnte afgørelser, og det er derfor nødvendigt at supplere planlovens bestemmelser om offentliggørelse.

Det foreslås derfor, at miljø- og energiministeren bemyndiges til at fastsætte regler om offentliggørelse af amternes og kommunernes afgørelser om, at et anlæg er eller ikke er VVM-pligtigt, og beslutninger om, at et forslag til regionplanretningslinier for et VVM-pligtigt anlæg ikke vedtages, eller at et offentliggjort forslag ikke vedtages endeligt.

Til nr. 9

Det foreslås, at de mål om kommunens bidrag til en bæredygtig udvikling, som kan opstilles i en lokal Agenda 21, indgår som en del af kommuneplanens hovedstruktur. Der henvises til afsnittet om lokal Agenda 21 under pkt. 1.1 i de almindelige bemærkninger.